

آیا وجود دانشگاه‌های علوم انسانی زنانه ضروری است؟

سروناز بهبهانی

انتقادپذیری برای دستیابی به جامعه‌ای سالم‌تر به ویژه در کشورهایی همچون ایران که با شتاب به سمت جهانی شدن و گذر از مرزهای سنتی پیش می‌روند بیش از همیشه احساس می‌شود، طرح مباحثی از این دست که زمینه را برای نوعی جدا سازی فیزیکی و در نتیجه روحی مهیا می‌کند، چه سودی می‌تواند داشته باشد؟

این روزها آن قدر به مسایل زنان به انحاء گوناگون پرداخته شده و از زنانه شدن اوضاع و امور مختلف می‌شنویم که به نوعی روی فمینیست‌ها هم کم شده است. اگرچه پرداختن به مسایل زنان و برداشتن موانع برای حضور بیشتر فرهنگی، سیاسی و اجتماعی آنها امری پسندیده به شمار می‌رود و چنین توجهی حتی اگر در کلام و در جریان بازی‌های زبانی صورت گیرد نیز در جای خود مغتنم و ارزشمند است، اما باید توجه داشت که طرح چنین مباحث و اعطای امتیازات جنسیتی، گام دیگری در راه اهداف مرد سالارانه و در جهت اهداف و خواسته‌های پنهانی نیمه‌ی مذکر جامعه نباشد. اگر بپذیریم که احداث پارک‌ها، فضاهای ورزشی، فرهنگی و تفریحی مختص زنان در راستای فراهم آوردن آرامش خاطر و رعایت حال زنان برای استفاده بهینه و برابر با مردان از فضاهای موجود صورت می‌گیرد، اما ایجاد دانشگاه‌های علوم انسانی زنانه را بر چه پایه و اساسی باید پذیرفت؟ در حالی که دانشگاه در سراسر جهان باید محلی برای علم اندوزی، تعامل، افزایش سطح آگاهی افراد و گسترش خلاقیت در راستای دستیابی به افق‌های علمی، اجتماعی و هنری جدیدتری باشد و روند جامعه‌پذیری و بلوغ اجتماعی و سیاسی جوانان در بسیاری موارد در دانشگاه‌ها شکل می‌گیرد، هر نوع سیاستگذاری در زمینه‌های آموزشی و فرهنگی که در این حوزه صورت گیرد نقش مستقیم و موثری بر حضور اجتماعی افراد و آینده‌ی نه تنها فرد، بلکه جامعه خواهد داشت. حال در روزگاری که نیاز به تعامل، تأمل و بالابردن آستانه

در عین حال علوم انسانی در ذات خود به بررسی ویژگی‌های فرهنگی، اقتصادی و ... مردم هر جامعه می‌پردازد و بر پایه تحقیق و تفحص ویژگی‌های فرهنگی مردم استوار است. بدیهی‌ست که تفکیک جنسیتی در حوزه‌ی فرهنگ، محلی از اعراب ندارد و همان گونه که از نام علوم انسانی پیداست، انسان و مسایل پیرامون او مورد بحث است. هرچند فلسفه و علوم انسانی در ابتدا توسط اندیشمندان غربی مطرح شده اما بر پایه همان نظریات بود که ابن سینا، فارابی، سهروردی، ملاصدرا و دهها اندیشمند دیگر به منصفی ظهور رسیده و موجب بالندگی تفکر اسلامی شدند. بر همین اساس اگر زنانه و مردانه کردن علوم انسانی در نتیجه ترس از رواج فرهنگ غربی و جهت‌دهی فکری به جوانان و به ویژه زنان صورت می‌گیرد نه تنها راهگشا نبوده، بلکه زمینه را برای درک و دریافت ناقص مفاهیم جهان شمول علوم انسانی فراهم می‌آورد و فراگیری ناصحیح این علوم در نهایت می‌تواند به عنوان عاملی بازدارنده در راه رشد و پیشرفت جامعه‌ای که می‌خواهد در مسیر توسعه‌ی ملی گام بردارد، عمل نماید. باید به این نکته توجه داشت که در مقوله‌ی علوم انسانی به ویژه فلسفه با اندیشه‌های افراد بزرگی مواجه هستیم که انسان‌های مختلف را در طول تاریخ مورد بررسی قرار داده و مواردی از جمله نحوه‌ی پیدایش جهان، حصول معرفت و ارزش‌های اخلاقی را تبیین و تشریح نموده‌اند. در واقع فهم و توصیف پدیده‌ها در حیطه‌ی علوم انسانی است. چیزی که بشر در شرایطی ویژه

اگر بپذیریم که احداث پارک‌ها، فضاهای ورزشی، فرهنگی و تفریحی مختص زنان در راستای فراهم آوردن آرامش خاطر و رعایت حال زنان برای استفاده بهینه و برابر با مردان از فضاهای موجود صورت می‌گیرد، اما ایجاد دانشگاه‌های علوم انسانی زنانه را بر چه پایه و اساسی باید پذیرفت؟

در جهت فرو ریختن دیوار اعتماد میان افراد جامعه فراهم نمی‌آورد؟ آیا با چنین مرزبندی‌هایی خود خواسته به استقبال پسرقت و ایجاد شکاف میان زنان و مردان نمی‌رویم؟ به عبارت دیگر در دانشگاه‌های علوم انسانی زنانه چه مباحثی بیان خواهد شد که دانستن و مطالعه آن برای مردان فاقد ارزش و غیر ضروری به شمار می‌رود؟ آیا بهتر نیست برای مواجه شدن با چالش‌های پیش رو در جامعه و حل مسایل مختلف آموزشی، اجتماعی سیاسی، فرهنگی و اقتصادی از نگاه هر دو قشر زنان و مردان در جامعه بهره برد؟ چه بسا امروزه زنانی در سراسر جهان، راهکارها و نظریات ارزشمندی را برای خروج کشورها از بحران‌های امروز مطرح کرده‌اند و در عین حال دیگر تاثیر حضور و همراهی زنان و مردان در کنار هم برای حل مضامات جهانی قابل انکار نیست. پس باید هشیار باشیم و با انجام برنامه‌ریزی‌های کارشناسانه و استفاده از متخصصین مجرب و کارآمد، شرایط را در حوزه‌ی آموزش از این که هست سخت‌تر و کلیشه‌ای‌تر نکرد و پذیرفت که حتی اگر به دنبال راه حلی برای اعطای امتیازات بیشتر و ارج و قرب بخشیدن اجتماعی و فرهنگی به زنان هستیم، از راه صحیح آن وارد شویم و گر نه به جای پیشرفت چندین گام به عقب بر خواهیم داشت.

قافله عقب نمانده و در نقطه‌ی امروز توقف نکنیم. حال مساله اینجاست که در چنین شرایطی که برای به روز بودن و هم‌اویی علمی و فرهنگی با جهان امروز باید از تمام توان خود بهره ببریم، ایجاد محدودیت در زمینه مطالعه و فراگیری علوم انسانی به شکل‌گزینه‌ی برای دختران و پسران امری تعجب‌آور به نظر می‌رسد. چندی پیش دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی گفت: «طرح ایجاد دانشگاه علوم انسانی مخصوص بانوان در شورا ارائه شده و در این زمینه از نمایندگان مجلس خواستاریم به شورای فرهنگی در این موضوع کمک کنند.» دکتر مخبر در حالی این مطلب را عنوان می‌کند که سه اولویت اصلی شورا را طرح نقشه جامعه علمی کشور، مهندسی فرهنگی و تحول و نوسازی آموزشی بیان می‌دارد و بار دیگر بر خلاء وجود دانشگاهی مخصوص بانوان تاکید می‌ورزد. در حالی که باید به این نکته توجه داشت که جداسازی جنسیتی در حوزه‌ای تاثیرگذار همچون دانشگاه و به ویژه در زمینه علوم انسانی که در ماهیت خود انسان را به عنوان موجودی زنده جدا از جنس و رنگ و نژاد به رسمیت می‌شناسد تا چه حد به مهندسی فرهنگی و تحول و نوسازی آموزشی کمک می‌کند؟ آیا تفکیکی به این شکل زمینه را برای تخریب پایه‌های آموزش‌های نوین و مهندسی

قادر به درک آن است. در اواخر قرن نوزدهم که علوم تجربی از جایگاهی ارزنده در میان افراد برخوردار بود و منافع مادی بسیاری را برای انسان در پی داشت، با توجه به اینکه هنوز بحران‌های جهانی در زمینه‌های سیاسی و اقتصادی ایجاد نشده بود و بشر هنوز در هیاهوی جنگ‌های جهانی اول و دوم قرار نگرفته بود، علوم انسانی به نوعی جزء علوم ناکارآمد و غیر ضروری به شمار می‌رفت. در آن زمان برخی از فلاسفه غربی همچون هایدگر درصدد نجات این علوم برآمدند و با تعیین موضوع‌های مختلف و مشخص برای علوم انسانی آرام آرام با شناساندن اهمیت این علوم، توجه افراد را به کارآیی و نقشی که در سرنوشت آنان ایفا می‌کند جلب نمودند. تا امروز که با پیشرفت روز افزون علم و تکنولوژی، علوم انسانی مفهومی عمیق‌تر و اهمیت مضاعف یافته است. بر همین اساس توجه و گرایش افراد در سراسر جهان به علوم انسانی روز به روز افزایش می‌یابد و آنچه در این میان حائز اهمیت است چگونگی استفاده و بهره‌برداری از مفاهیم علمی و تطبیق و هماهنگی نظریات گذشته با شرایط امروز جهان می‌باشد. هر چند که علوم انسانی به دلیل پویایی و جریان سیالی که در ذات و ماهیت خود دارند بی‌وقفه با حرکتی رو به جلو به افق‌های تازه‌ای دست می‌یابند؛ بنابراین ضروری است که ما از این

انجام همه کارهای طراحی، چاپ، صمافی، کارت ویزیت، بروشور، کاتالوگ، پوستر، نشریه، کتاب و ... ۸۸۸۳۳۹۹۵

خاطرات زندگی خود را به صورت کتاب در آورید تلاش و زحمات شما در راه موفقیت و پیشرفت، می‌تواند الگویی باشد برای دیگران نویسندگان ما لحظه، لحظه زندگی شما را از کودکی، تحصیلات، تجارب، کار مدیریتی تا امروز به صورت کتاب تهیه و منتشر می‌نمایند

با ما تماس بگیرید
۸۸۸۴۲۷۳۰

با ورود به فعالیت کشاورزی (زراعت، باغبانی، گلخانه، دامپروری، ماشین‌آلات کشاورزی و ...) هم کار کنید هم لذت ببرید
ماهانامه صنایع غذایی و کشاورزی (دام، کشت و صنعت) راهنمای شما در آشنایی با کشاورزی و یافتن بهترین شغل‌ها
تلفن اشتراک ماهنامه ۵- ۸۸۸۳۳۷۸۱